Legea revelatoare a magicianului (III)

On Noiembrie 15, 2012

Învață să-ți împărtășești tainele pe placul celorlalți oameni, asociind în mod direct rezultatele muncii tale cu atitudinea plină de grijă și recunoștință față de valoarea vieții.

Aveam un gând măreț în viața mea, sau mai bine spus, gândul mă avea pe mine. Mă stăpânea în întregime cu puterea unei forțe necunoscute, discret exprimată, care avea să se mențină pe tot parcursul evoluției mele. O idee, un clișeu căreia mi-am închinat toată viața, timpul, frământările, întrebările, toate suișurile și coborâșurile, toate acele momente revelatoare care mă aruncau parcă în altă dimensiune în care timpul și spațiul căpătau altă valoare.

Iar acest gând, cu toate adaosurile lui, cu toate acele pepite de conștiință care îl precedau, îmi oferise ocazia de a cerceta suprafața interioară a unui munte fără a-l escalada, o experiență despre care nu știam cât de dificilă este. Tendința către originalitate cu orice preț, dorința de a mă "stiliza" dincolo de limitele umane, ale imaginabilului, mă conduceau spre un univers secret.

Să caut, să pătrund ca un cercetător neînduplecat misterul acelui *Perpetuum Mobile* , al forței ce pune în mișcare întregul potențial uman, acea flacără ce se poate menține constant aprinsă și vie. Să împing limitele leadershipului undeva dincolo de limita inimaginabilului, dar fără să distrug principiile sănătoase pe care s-a constituit "Omul" din mine. Să continui să strecor diverse aspecte și constatări într-un spectacol în care legile firii devin greu de ascuns, și să plămădesc niște mici asigurări împotriva oricăror dezacorduri care ar putea decurge din el.

Magia, marele eveniment sufletesc, adâncă chemare spre apropierea de centrul revelațiilor de dincolo de purul act artistic, la rândul său extrem de captivant, era o creștere a nevoii de a mă exprima prin puterea actului de creație cu scopul de a influența realitatea propriei mele iluzii a vieții.

Leadership: Motivația ta de obține o imagine autentică apare ca o dimensiune diferită de trăire a vieții, sau ca o dimensiune a felului de-a fi în virtutea căreia posezi trăsături singulare?

Când faci cunoștință cu o știință care ia forma capacității de a transforma ceva în altceva, împotriva legilor cunoscute și acceptate unanim de restul lumii, îți formezi o impresie mai amplă despre schimbarea produsă conform propriei voințe. O dată formată, această impresie nu se poate schimba ușor.

Însă voința nu este o dovadă a înzestrării tale cu competențele necesare pentru a participa mai activ în sferele vieții sociale sau în sferele înalte ale conducerii. Așadar, magia nu este neapărat o garanție a succesului, dar cu siguranță poate deveni o parte integrantă a vieții, a propriei tale opere, a propriei tale gândiri.

În cadrul efortului de a explora învățămintele unei experiențe de neuitat, care conțin perspective și revelații susținute de o gândire alternativă, oamenii încearcă să se bucurie de valoarea pe care o magicianul o creează și o lasă în urma lui. De aceea, cred că este important - atât pentru propria lor realizare, cât și pentru starea lor de bine, ca ei să-și cultive o imagine a "omului perfect" care nu-și ascunde frica de respingere, ci își alimentează poziția de excepționalitate cu noi detalii picante și cu noi dorințe de a trăi, ca pe o biruință asupra vieții și asupra propriilor sale limite.

Imaginea ta în lume este reflectată de modul cum îți trăiești viața conform mecanismelor așa-ziselor taine ale magiei și a diferitelor ei manifestări de forță care probează originalitatea și inspirația.

Magia și imaginea lăsată în urmă, elaborate de o listă lungă de încercări de a prezenta faptele dintr-o realitate superioară, țin de interiorul pe care îl dezvăluie magicianul prin intermediul exteriorului care poate fi controlat prin puterea de a da viață unei game complexe de stări și sentimente.

Dar, în egală măsură, o atitudine adecvată, esențială pentru dezvăluirea interiorului, ține de frumusețea cu care sunt redate sentimentele cele mai sincere. Cu toate acestea, cel mai adesea, imaginea magicianului se întemeiază doar pe trăsăturile ascunse ale personalității lui. Iată de ce am hotărât să abordez în toate scrierile mele ambele dimensiuni ale omului: o dimensiune a persoanei în virtutea căreia el posedă trăsături singulare și o dimensiune a conștiinței mult mai profundă decât gândirea.

Una din marile taine ale magiei are ca opțiune de bifare "Contestarea Autorității". Celebrul vrăjitor Oberon Zell-Ravenheart specifică următoarea atenționare în grimoarul său:

"Ca ucenic trebuie să te întrebi permanent "de ce" se realizează ceva și "de ce" acest lucru este făcut într-un anumit mod. A pricepe "de ce" conduce la o mai bună înțelegere a cauzelor. De fapt, ceea ce te va proteja împotriva artificialității create de marii iluziniști este capacitatea de a întreba de ce ți se cere, de ce se așteaptă de la tine un anumit lucru. Trebuie să poți întotdeauna să spui "NU" când cineva îți dă o sarcină despre care știi că este contrară interesului tău. Capacitatea de a pune întrebări te va proteja de cei care vor dori să te manipuleze."

Leadershipul este imaginea pe care trebuie s-o obții de la tine în contextul unui grad înalt de asigurare a năzuinței de "unitate în diversitate", fără să cazi în capcana de a-ți forța limitele spre finalizarea unei viziuni noi asupra realității.

Legea revelatoare a magicianului stă atât sub semnul cunoașterii, dar mai ales sub semnul puterii și libertății interioare, a valorilor și a trăirilor la care se raportează întregul lui parcurs profesional.

Un magician știe că leadershipul se învață din modul cum își împărtășește tainele pe înțelesurile celorlalți, asociind în mod direct rezultatele muncii sale cu atitudinea plină de grijă și recunoștință față de valoarea vieții.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-revelatoare-a-magicianului-III.html